

ΕΝΑΣ
ΑΝΤΙΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΟΣ ΚΛΩΒΟΣ [Faraday]
ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Όταν ένας διακεκριμένος επιστήμων δηλώνει πως,
κάτι είναι δυνατό, είναι σχεδόν σίγουρο πως έχει δίκιο.
Αν όμως δηλώνει πως κάτι είναι αδύνατο,
σχεδόν σίγουρα κάνει λάθος.

[πρώτος νόμος του Arthur Charles Clarke]

Εξαιρετική περιγραφή της σπουδαιότητας του σύγχρονου αντιηλεκτρομαγνητικού κλωβού Faraday, σε μια από τις πολυσχιδείς εφαρμογές του, διτύπωσε ο φυσικός κ. Γεώργιος Λειβαδιώτης.

“ Όταν το 1831 ο Michael Faraday επιδείκνυε πειραματικά το μεγαλύτερο επιστημονικό επίτευγμα του, τον νόμο της ηλεκτρομαγνητικής επαγωγής, ο οποίος εκφράζεται με μία από τις τ έ σ σ ε ρ ι ς ε ξ ι σ ώ σ ε ι ς που καθορίζουν το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο σε έναν χώρο,¹ δεν μπορούσε καν να φανταστεί ότι παρέδιδε την αρχή για την παραγωγή ενός νέου οπλικού συστήματος, που σήμερα αποτελεί πιθανότατα τον μεγαλύτερο εφιάλτη των ανεπτυγμένων κρατών.

Η ηλεκτρομαγνητική βόμβα [η E –bomb, όπως είναι γνωστή διεθνώς], στηριζόμενη θεωρητικά στον νόμο του Faraday, παράγει έναν τεράστιας έντασης ηλεκτρομαγνητικό παλμό, ο οποίος εκπεμπόμενος μπορεί να αχρηστεύσει τον οποιοδήποτε ηλεκτρονικό εξοπλισμό του στρατού, ή ακόμη και των σύγχρονων μεγαλουπόλεων.”²

Εν συνεχεία ακολουθεί μια κατανοητή έκθεση λειτουργίας του νόμου της ηλεκτρομαγνητικής επαγωγής, και η αναφορά καταλήγει στην δυνατότητα αποτελεσματικής προστασίας από αυτόν τον άορατο εχθρό, που ουσιαστικά είναι πολύ χειρότερος από την χρήση ακόμη και πυρηνικών όπλων.

Αποτελεσματική λοιπόν προστασία σ’ έναν τέτοιο κίνδυνο παρέχει ο περίφημος πιά κλωβός Faraday. Η τυπική περιγραφή του εν λόγω κλωβού, που παρουσιάζει άμεσο ενδιαφέρον έχει ως εξής

.’’ Μεταλλικό περίβλημα, κατασκευασμένο από μεταλλικό έλασμα, ή από πυκνό μεταλλικό πλέγμα.3
Με τον κλωβό F. επιδιώκεται η προστασία ορισμένων χώρων, από τις επιδράσεις εξωτερικών ηλεκτρικών πεδίων. Εξασφαλίζεται έτσι η ηλεκτρική θωράκιση του εσωτερικού του κλωβού, όπου η ένταση του ηλεκτρικού πεδίου είναι μηδέν.’’

Στο σημείο αυτό χρήσιμη είναι η υπενθύμιση πως **ηλέκτωρ** στον Όμηρο σημαίνει : ‘’ο λάμπων, ο ακτινοβολών ήλιος.’’ Μάλιστα στον Όμηρο αναφέρονται και οι αρχαιότερες ονομασίες του Ήλιου, που αργότερα σε ανθρωπομορφική ειδή, θα γίνει γνωστός ως θεός Απόλλων.

Αρχικά λοιπόν αποκαλούσαν τον Ήλιο, Υπερίωνα, και Υπεριονίδα, αποδεικνύοντας ότι γνώριζαν απόλυτα πως είναι πηγή, όχι μόνον απλών *ιό ν τ ω ν*, αλλά και *υ π ε ρ- ι ο ν ι σ μ ο ύ*. Είχαν επίσης απόλυτη γνώση, πως η αλόγιστη έκθεση στα ηλιακά πλήκτρα, δηλ στις ακτίνες, επιφέρει ακόμη και θάνατο. (Ηλεκτρο-πληξία.)

Γι αυτό άλλωστε ένα από τα πολλά επίθετα του Απόλλωνα ήταν ,’’ο θεός. του ήσυχου θανάτου.’’

Ο ίδιος ο Απόλλωνας, αλλά και ο γινός του, ο Τροφώνιος, φέρουν το μοναδικό επώνυμο : ‘’ **έκατηβόλος.** ’’ Σημαίνει ‘’εκείνος που βάλλει από μακρυά,’’

Μια ύστερη μαρτυρία, επεκτείνει ακόμη πλατύτερα το πεδίο των αρχαιότερων παρατηρήσεων. Ο Πλούταρχος διασώζει πως κάπου ο Απόλλωνας, ήταν συνυφασμένος με το ομοίωμα ενός Πετεινού, ενός κόκορα. Το γεγονός έδωσε αφορμή έντονης χλεύης στους πολέμιους της αρχαίας Ελληνικής θρησκείας. Στο βάθος όμως τα φαινόμενα ήταν διαφορετικά. Ο πετεινός **αλέκτωρ, ηλέκτωρ**, αποδεικτικά από ‘’**όρθρον βαθέως,**’’ είναι το πρώτο έμβιο όν που επηρρεάζεται από τον αδιόρατο ακόμη ερχομό των ακτίνων του ηλέκτορα Ήλιου, και εκδηλώνει αυτήν την επήρρεια δια-λαλώντας την κάθε νέα εμφάνιση στην καθημερινή της περιοδικότητα.

Οι άνθρωποι άλλες ιδιότητες είχαν παρατηρήσει.....

Ασφαλώς δεν ‘’λάτρευαν’’ έναν κόκορα.....

Ωστε ο ηλιακός ηλεκτρομαγνητισμός, και οι επιδράσεις του στην Γή, είχαν μελετηθεί ήδη πριν τον λόγο του Εμπεδοκλή. ‘’**ηλέκτωρ τε χθών και ουρανός και θάλασσα.**’’

Μ’ αυτές τις ακροθιγείς προ’υ’ποθέσεις, στην συνέχεια ακολουθεί μια μαρτυρία περιγραφής κάποιου αρχαιοελληνικού μνημείου, το οποίο αποτελούσε την *κ α ρ δ ι ά* της Λειτουργίας, ενός περιφανούς Ιερού. Ενός Θρησκευτικού Κέντρου. Γνωστότερο ήταν ως μαντείο του Τροφώνιου στην Λειβαδιά. Είναι το μοναδικό από όλα τα μαντεία της αρχαιότητας, για το οποίο ο περιηγητής Πausanias επιδίδεται σε λόγο εκτενή και διαφωτιστικό. Τουλάχιστον όσο το επέτρεπαν οι συνθήκες μιας πάτριας Ιερής Σιωπής που προστάτευε τέτοιους τόπους και δρώμενα ακόμη και τον 2^ο μ.Χ. αιώνα.

Ο Ελληνικός κλωβός ‘‘Faraday’’

*‘‘πολλούς δ’ ελιγμούς άνω και κάτω
πλανώμενοι μόλις αφικνείσθε όποι
ημείς πάλαι ήκομεν.’’
Ξεν.ΚΠ.Ι,34*

*‘‘.....Έστι δε το μαντεϊόν υπέρ το άλσος επί του όρους.κρηπίς μέν εν κύκλω περι-
βέβληται λίθου λευκού,περίοδος δε της κρηπίδος κατ’ άλλων την ελαχίστην εστίν,
ύψος δε αποδέουσα δύο είναι πήχεις.εφεστήκασι δ’ επί τη κρηπίδι ο β ε λ ο ί , κ α ι
α υ τ ο ί χ α λ κ ο ί , κ α ι α ι σ υ ν έ χ ο υ σ α ι σ φ α ς ζ ώ ν α ι . δια δε αυτών θύραι
πεποιήνται.τού περιβόλου δ’ εντός χάσμα γής εστιν ούκ αυτόματον,αλλά σύν τέχνη και
αρμονία προς το ακριβέστατον ωκοδομημένον.του δε οικοδομήματος τούτου το σχήμα
είκασται κριβάνω.τό δε εύρος η διάμετρος αυτού τ έ σ σ α ρ α ς παρέχοιτο αν ως
εικάσαι πήχεις,βάθος δε του οικοδομήματος ουκ αν ουδέ τούτο εικάζοι τις ες πλέον
οκτώ του καθήκειν πηχών...καταβάντι δε εστιν οπή μεταξύ του τε εδάφους και του
οικοδομήματος σπιθαμών το εύρος δύο,το δε ύψος εφάινετο είναι σπιθαμής. ...’’*

‘‘Το μαντείο ευρίσκεται υπεράνω του ιερού δάσους,επάνω εις το όρος.Γύρω του είναι ένα κρηπίδωμα μαρμάρινον,του οποίου η περιφέρεια είναι ανάλογος περίπου προς το μικρότερο αλώνι,και το ύψος του ολιγώτερον από δύο πήχεις.Επάνω εις την βάση είναι στημένα κολωνάκια, από χαλκόν και αυτά και αι ζώναι που τα συγκρατούν.δια μέσου δε αυτών είναι κατασκευασμένα θύραι.Εντός του περιτοιχίσματος υπάρχει χάσμα γης όχι φυσικόν,αλλά κατασκευασμένον με τέχνη και αρμονία ακριβέστατα.

Το σχήμα του οικοδομήματος τούτου ομοιάζει με φούρνον. Κατά το πλάτος η διά-μετρός του είναι,καθώς δύναται τις να συμπεράνη,τέσσαρες πήχεις.

Το δε βάθος του οικοδομήματος,και τούτο δεν θα ηδύνατο κανείς να υπολογίση ότι φθάνει περισσότερο των οκτώ πήχεων.όταν δε κατεβή υπάρχει μία τρύπα μεταξύ του εδάφους και του οικοδομήματος,το πλάτος της φαίνεται έως δύο σπιθαμών,το δε ύψος της μιάς σπιθαμής.’’⁴

Ο συγκεκριμένος αρχαίος Ελληνικός κλωβός στην εντελέχειά του αρχίζει να παρουσιάζεται διαπιστωμένος και σε κάποιο άλλο παρεμφερές κείμενο.

“...τό στόμιον ὀράται ἐν γηλόφῳ, ξυγκλείουσι δ’ αὐτό σιδήρειοι ὀβελίσκοι κύκλῳ περιβάλλοντες....ὁ δὲ ἐχώρει ἐπὶ τό στόμιον τέτταρας τῶν ὀβελίσκων ἀνασπάσας..”⁵

Ἐν τῷ στόμιῳ μαντεῖο φαίνεται πάνω σ’ ἓνα γήλοφο. γύρω γύρω εἶναι κλεισμένο με σιδερένιους ὀβελίσκους... αὐτός δε, (ὁ Ἀπολλώνιος) κατέβηκε στο στόμιον, ἀφ’ ἑαυτοῦ προηγουμένως ξερρίζωσε τέσσερις ἀπὸ τοὺς ὀβελίσκους...”

Ἐδῶ πρέπει νὰ διευκρινισθεῖ ὅτι ὁ αὐθαίρετος ἐπισκέπτης, Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, πραγματοποιοῖ τὴν συγκεκριμένη **κατάβαση στο ἄδυτο**, χωρὶς τὴν ἄδεια καὶ τὴν συγκατάθεση τῶν ἱερέων. Με παράτολμη διάρρηξη τοῦ περικλειστοῦ Περιβόλου. Ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ ἔχει τὴν ἰδιαίτερη σημασία τῆς. Ἡ ἐπεισοδιακὴ διάρρηξη τοῦ χώρου ἀποδεικνύει τὴν **πυκνότητα τοῦ μεταλλικοῦ πλέγματος**.

Στὴν πρώτη μαρτυρία γίνεται λόγος γιὰ χάλκινους ὀβελούς συνδεδεμένους με χάλκινες ζώνες. Ἡ ἄλλη μιλάει γιὰ κυκλικὸ φράγμα, με ὀβελίσκους σιδερένιους. Ἡ εὐλογία λοιπὸν ἀπορία, που ὀδηγεῖ στὴν ἐκτίμηση περιφραξῆς ἀποτελούμενης ἀπὸ πυκνὸ πλέγμα, ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ἄραγε τι εἶδους ταινίες ἦταν αὐτές, που ἀδυνατοῦσε κάποιος νὰ λυγίσει καὶ νὰ περάσει ἀνάμεσα, με τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, Πόσο πυκνὴ ἦταν ἡ διάταξη τῶν ὀβελῶν, ἢ ὀβελίσκων κατὰ τὴν δευτέρη περιγραφή, ὥστε νὰ χρειαστεῖ τὸ ξερρίζωμα τεσσάρων γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἀπαγορευμένη εἴσοδος. Ἄλλο ἐρώτημα προκύπτει ἀπὸ τὸ ὕψος.

Σε τι ὕψος ἔφταναν αὐτοὶ οἱ ὀβελοὶ καὶ οἱ χάλκινες ζώνες ὥστε νὰ ἀποτρέπουν μιὰν εἴσοδο με υπερπήδηση.

Αυτές και μόνον οι πρώτες ενδείξεις οδηγούν σε μιάν όχι επιπόλαιη θεώρηση του παρεξηγημένου μνημείου. Σήμερα στον χώρο αυτόν σώζονται ορισμένα δομικά μέλη της αναφερόμενης κρηπίδας, με ευδιάκριτες τις εσοχές όπου είχε στερεωθεί η πυκνή χάλκινη περίφραξη. Μιάς κρηπίδας της οποίας η διάμετρος δεν διευκρινίζεται. Μιάς κρηπίδας που απλά περιγράφεται **“κατ’ άλλων την ελαχίστην εστίν”**.- Άραγε με ποιο πρότυπο αλώνι συγκρίνεται;

Όλες οι παρατηρήσεις δείχνουν ότι τόσο η **άλως**, όσο και το άδυτον το **συν τέχνη και αρμονία, οικοδομημένον** αποτυπώνουν κοσμικά πρότυπα σε κλίμακα σμίκρυνσης. Αυτό, γιατί τόσο η Σελήνη, όσο και ο Ήλιος, σχηματίζουν κατά περιστάσεις γύρω τους ένα αλώνι, που σε γεωμετρική σχέση με τους τέσσερις πήχεις της βάσεως του αδύτου δίνει την ακριβή μετρική τιμή του αλωνιού, το οποίο ασαφώς αναφέρεται στο κείμενο.

Ο Αριστοτέλης στην Κοσμολογία του, δίνει μια πολύ εύστοχη εικόνα του εντυπωσιακού αστρικού φαινομένου :

”άλως, εστιν έμφασις λαμπρότητος άστρου περίαυγος.”

Η διάμετρος στο έδαφος όπως αναφέρθηκε ήδη, ήταν μόλις τέσσερις πήχεις, ενώ το ύψος οκτώ. Μέσα σ’ ένα μικρό κοίλωμα στο γάπεδο-δάπεδο ύψους σπιθαμής και πλάτους δύο σπιθαμών **κατακλινόταν** εκείνος που κατέβαινε.

Το τι συνέβαινε εκεί κατά τον κρίσιμο χρόνο της μύησης, αφού ρητώς ομολογείται ότι **καθέζονται επί της οπής οι μούμμενοι**, είναι καθαρά θέμα παρατήρησης μιάς αλληλουχίας φυσικών διεργασιών που επισυμβαίνουν εκεί, και λιγότερο βέβαια ευφάνταστων υποθέσεων.

Όπως κατά κανόνα συνέβαινε με τους επίδοξους μελετητές του “μαντείου, “ όπου καθένας έως σήμερα κατά τον σχολιασμό έβλεπε μόνον εκείνο που ήθελε να δει.

Το πυρίτιο αποκωδικοποιεί και μεταφέρει πληροφορία
Σωματοποιώντας, τα Ασώματα κατά τον Αριστοτέλη Αίτια.

Ινύαλοι πυρίτιου χρησιμοποιούνται σε Η/Υ.

Το πυρίτιο έχει τέσσερα σθένη, ενώ ο χρυσός μόλις τρία.

Οι αρχαιολογικές ανασκαφές και έρευνες που διενεργήθηκαν στον λόφο “Προφήτης Ηλίας” Λειβαδιάς, όπου το αρχαίο μαντείο του Τροφωνίου, απέδωσαν τα εξής.

Η επιπεδοποιημένη από την αρχαιότητα κορυφή του λόφου αποτελείται αποκλειστικά από πυριτόλιθο. Από έναν αξιοπρόσεκτο πυρίτη, που βρίσκεται γεννεσιουργά συνδεμένος με ηφαιστειακό μάγμα.

Έτσι, εδώ εξακριβώνεται πανηγυρικά η αρχαία μαρτυρία, που θέλει τα **μαντικά άδυτα βάράθρων στόμια**. Ένα αληθινό βάραθρο ξεκινάει από την Ιερή Κορυφή και γειώνεται στο διάπυρο κέντρο της Γης.

Με τη σειρά του το ηφαιστειακό μάγμα φέρει ενσωματωμένες μεγάλες και μικρές κροκάλες. Αποστρογγυλεμένες δηλ. πέτρες, άλλοτε παρυδάτιες!!! Αξιοπεριεργό επίσης φαινόμενο που συμβάλει στην Μοναδικότητα του συγκεκριμένου Ιερού Χώρου, είναι ότι, στην γύρω περιοχή πουθενά αλλού δεν υπάρχει πυριτόλιθος.

Αυτά τα επιγραμματικά δεδομένα οδηγούν στο λογικό συμπέρασμα, της κατασκευής του αδύτου, απ' ευθείας μέσα στην συμπαγή μάζα του πυριτόλιθου.

Το αρχαίο άδυτο, κατά την ανασκαφή, σωζόταν έως το ύψος του φυσικού εδάφους. Η σημερινή τοιχοδομία, είναι από πέτρες σε δεύτερη χρήση. Γεγονός που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι, διαλύθηκε, και καταστράφηκε ολοκληρωτικά. **6**

Ωστόσο η απαραγνώριστη φύση του μνημείου, θα επιβεβαιωθεί στην συνέχεια, από την λειτουργία, η οποία σε πολλά μοιάζει με φαινόμενα που παρατηρούνται μέσα σ' έναν σύγχρονο αντιηλεκτρο-μαγνητικό κλωβό.

Μια ιδιαίτερη νύχτα του χρόνου, και προφανώς, την νύχτα της Πανσελήνου που συμβαίνει σήμερα μεταξύ των μηνών Αυγούστου – Σεπτεμβρίου, ύστερα από μια σειρά προκαταρκτικών καθάρσεων κάποιος, **εθέλων και δυνάμενος**, να υποστεί την οδυνηρή εμπειρία, επιχειρούσε την θρυλική **Κ α τ ά β α σ η**.

Μια αληθινή Κατάβαση στον Άδη.

Τουλάχιστον αυτό γινόταν σε αρχαιότερους καιρούς.

Αργότερα Κατάβάσεις πραγματοποιούσαν και σε άλλες εποχές του χρόνου.

Ζωηρό ενδιαφέρον λοιπόν, για την πιστοποίηση εκεί λειτουργίας συνθηκών σύγχρονου κλωβού, παρουσιάζει το ακόλουθο στάδιο, του επιτελούμενου εκεί Τυπικού.

Λίγο πριν την Κατάβαση θυσίαζαν ένα κριάρι, και με το αίμα του ράντιζαν το άδυτο. **Ρ ά ν τ ι ζ α ν τ ο ν π υ ρ ι τ ό λ ι θ ο . . . . .**

Η εν λόγω Πράξη, μια "ακατανόητη για τον σημερινό ορθολογισμό Θυσία," κατανοείται με την συνάρτηση της εξής σημαντικής παρατήρησης.

Την στιγμή που τα κύτταρα όποιουδήποτε ζωικού οργανισμού υφίστανται σοβαρές βλάβες ή καταστρέφονται [σφαγή- κριού] επακολουθεί, **ε κ π ο μ π ή** μεγάλου αριθμού **β ι ο φ ω τ ο ν ί ω ν**.

Ακόμα και η κοπή φύλλων από ένα φυτό, ή ο τεμαχισμός των σπόρων του συνοδεύονται από μια στιγμιαία **έκρηξη** παραγωγής βιοφωτονίων.

Το τι περίπου διαδραματιζόταν λοιπόν μέσα στο Άδυτο στην συνέχεια, μόνον Φυσικοί Επιστήμονες θα ήταν σε θέση να προτείνουν.

Απλά να προτείνουν και μάλιστα ύστερα από πολλές μελέτες και παρατηρήσεις.

Πειράματα που έγιναν μόλις μετά το 2000, έδειξαν ότι κρύσταλλοι πυριτίου υπό προ'υ'ποθέσεις βέβαια, είναι δυνατόν να εξαναγκαστούν σε παραγωγή φωτός.

Ακόμη εκπληκτικότερο είναι ότι, παρατηρήθηκε φως σε έντονους χρωματισμούς **κόκκινου** και **γαλάζιου**.

Άραγε συνέβαινε και στο πυριτολιθικό άδυτο ένα παρόμοιο φαινόμενο ;

Το αίμα πάνω στον πυρίτη δημιούργησε χρωματική φωταύγεια ;

Ένα κουταλάκι ύλης από άστρο νετρονίων θα ζύγιζε
δισεκατομμύρια τόννους, ίσως όσο όλα τα αυτοκίνητα
τα φορτηγά και τα λεωφορεία της Γης.
η εκπληκτική πυκνότητά του είναι ισοδύναμη με
την πυκνότητα των πυρήνων των ατόμων.

- Ο πυρήνας ενός ατόμου αποτελείται από θετικά φορτισμένα
πρωτόνια και νετρόνια, σωματίδια τόσο μικρά, ώστε 100 τρισεκατομμύρια
από αυτά θα χωρούσαν στο κεφάλι μιάς καρφίτσας.
(περ. ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ)

Η ακόλουθη περιγραφή εντυπώσεων και φαινομένων από επώνυμο επισκέπτη μέσα
στο άδυτο του Τροφώνιου, την οποία διέσωσε ο Πλούταρχος συνάδει εκπληκτικά.

*“καταβάς εἰς τὸ μαντεῖον περιτυχεῖν σκότῳ πολλῷ τὸ πρῶτον, εἴτ’ ἐπευζάμενος κείσθαι
πολὺν χρόνον, οὐ μάλ᾽ αὖ συμφρονῶν ἐναργῶς εἴτ’ ἐγρήγορεν εἴτ’ ὠνειροπόλει.
..... ἔπειτα κατακούειν ροίζου τινός ὑπὲρ κεφαλῆς περιελανομένου φωνὴν ἠδείαν
ιέντος. Ἀναβλέψας δὲ τὴν μὲν γῆν συδαμοῦ καθορᾶν, νήσους δὲ λαμπομένας μαλακῶ
πυρί, κατ’ ἀλλήλων ἐξαμβιβούσας ἄλλην ἄλλοτε χρόαν, ὡσπερ βαφὴν ἀγειν τῷ φωτὶ
ποικιλλομένῳ κατὰ τὰς μεταβολάς. Φαίνεσθαι δὲ πλήθει μὲν ἀναρίθμους μεγέθει δ’
ὑπερφυσίς.” 7*

“Όταν κατήλθε στο μαντείο συνάντησε στην αρχή πολύ σκοτάδι, μετά
ευχόμενος παρέμεινε ξαπλωμένος για πολύ χρονικό διάστημα, χωρίς να
έχει σαφή αντίληψη εάν ήταν ξύπνιος ή εάν ονειροπολούσε..... ἔπειτα
άκουσε πάνω από το κεφάλι του να περιφέρεται κάποιος υπόκωφος
θόρυβος, που άφηνε γλυκειά φωνή. παρατηρώντας πουθενά δεν έβλεπε
την γη, το βλέμμα του συνάντησε νησιά, τα οποία έλαμπαν με ήρεμη
φωτιά. και άλλαζαν τα χρώματά τους, κατά την διάρκεια των μεταβολών
αυτών το φώς έπαιρνε διάφορους χρωματισμούς. Έδειχναν και
ἀναρίθμητοι κατὰ το πλήθος και υπερφυσικοί κατὰ το μέγεθος.”

Ποικίλλες επιδράσεις στα ανθρώπινα κύτταρα από διάφορες πηγές υψηλού ή
χαμηλού ιονισμού, έχουν ήδη εξακριβωθεί. Το είδος όμως της ακτινοβολίας από αυτή
την πολύχρωμη έμφαση φωτός την ώρα της μύησης στο Τροφώνειο, είναι βέβαιο ότι
θα χρειαζόταν ολόκληρη ομάδα επιστημονικών κλάδων για να μελετηθεί ,πρίν
καταλήξει σε πάντα ρευστά και ποτέ πάγια συμπεράσματα. Το γιατί είναι ευνόητο.
Αρκεί να εκτιμηθεί σε όλο το μέγεθος. Η διαφορά των ομάδων αίματος και η ανάλογη
αντίδρασή τους. Οι απρόσμενες συνθήκες οξυδωσης κατά την επαφή του έμβιου
αίματος και του άβιου ορυκτού. Αλλά πάνω απ’ όλα, η ρευστότητα του χρόνου , και
ίσως ακόμη σοβαρότερος παράγοντας, η βαρυτική κατάσταση του χώρου.
Ο Χώρος και αυτό που αποκαλείται Χρόνος, ποτέ και πουθενά δεν είναι ούτε
ίδιες, ούτε επαναλαμβανόμενες εκδηλώσεις. Ο Χώρος ενίοτε, κάτω από βαρυτική
επίδραση υπόκειται σε στρέβλωση, ενώ ο Χρόνος ως μετρούμενη κίνηση, παρουσιάζει
διακυμάνσεις, εξ αιτίας της διαφορετικής ταχύτητας.

Η Γή επι παραδείγματι ταξιδεύει με κοχλιοτή φορά στον βραχίονα του Γαλαξία με
200 χιλ. το δευτερόλεπτο, και ποτέ δεν επιστρέφει σ’ ένα ίδιο μέρος. Σ έναν ίδιο Χώρο.

**“Η επιστήμη,περί των καθόλου έστιν υπόληψις
και των εξ ανάγκης όντων.”**
Αριστοτέλης.

Απομένη μια ακόμη επιδερμική ψαύση.Η θρυλική **Κατάβαση** ήταν ένα γνωστό και αποδεκτό **Πάθος**,αφού ελάχιστοι επώνυμοι ήρωες αποζήτησαν έτσι την **Αναγέννηση** στην αρχαία Ελλάδα,ενώ σε επώνυμες θρησκείες αργότερα θεωρήθηκε **Φρικτόν Μαρτύριον**, με επίσης κορυφαία μυητική επιδίωξη μιάν αντίστοιχη **Ανάσταση**.

Η ζοφερή πράγματι εμπειρία εγκυμονούσε ωστόσο και απρόβλεπτες οδυνηρές καταστάσεις.Από το άδυτο του Τροφώνιου ειδικότερα,πολλοί ήταν εκείνοι που ανέβαιναν σε εντελώς απορρυθμισμένη σωματική και ψυχική κατάσταση.

Παροιμιώδης ήταν η φράση. **“έξ Τροφώνιου μεμάντεται”** που λεγόταν περιγραφικά στους κατηφείς, αγέλαστους, σκυθρωπούς, δυσέντεκτους,και **“δύσκολους τόν άπαντα τής ζωής βίον.”**

Παρ’ όλα όμως αυτά από την εκούσια υποβολή σ’ ένα είδος θανάτου και αναγέννησης,κατά την οδυνηρή εμπειρία, **“λέγουσιν ουδένα αποθανείν.”**

Στην Ιατρική είναι ήδη γνωστό,ότι ορισμένες ακτινοβολίες,είναι δυνατόν να αλλάξουν το γενετικό D.N.A.

Εάν ωστόσο έπρεπε κλείνοντας να επαναπροσδιοριστεί εν συντομία η φυσιγνωμία του αδύτου ως ενός πανάρχαιου αντιηλεκτρομαγνητικού κλωβού,υπεραρκετός θα ήταν ο εξής λόγος.(πανάρχαιος γιατί σύμφωνα με την συγκριτική μεθοδολογία το εν λόγω μνημείο ανάγεται στα υπονεολιθικά ή την πρώιμη εποχή του χαλκού, δηλ.το 2900-2600.)**8**

Η κυριώτερη ιδιότητα του κλωβού με την εκμηδένιση της έντασης του ηλεκτρικού πεδίου,είναι η απόλυτη σχεδόν εξασφάλιση στο εσωτερικό του μιας **ο υ δ έ τ ε ρ η ς** κατάστασης.

Το **ουδέτερον** εντελώς διάφορο του **έτερου**,(θετικό) και του **εκάτερου**,(αρνητικό) στην προκειμένη περίπτωση, είναι κλίμα αγιστείας προς τον ουδέτερο θεό.

Ο θεός είναι φύση ελεύθερη.Ο ίδιος δεν επιλέγει ,πάντοτε Επιλέγεται.

Επιλέγεται ως **Ουδέτερος**.

Σε νομοτέλεια φυσική.Γι’ αυτό ο θεός στην αρχαία μυσταγωγία,δρά και επιδρά αποκλειστικά σε Ιερούς Χώρους Πρότυπους.Γι αυτό ως Ουδέτερος εγκალείται με την χρήση έγκλισης Προστακτικής. Η όποια συνέργεια του θεού κατά την οποιαδήποτε Ιερή Ακολουθία γίνεται σε χρόνο άπταιστης Προστακτικής.

Ουσιαστικά ο θεός εξαναγκάζεται με την εφαρμογή της Ιερατικής Τέχνης σε σύμπραξη. Σε παροχή έργου.

“ελθέ Διόνυσε ταύρε και φάνηθι τω βοείω σου ποδί.”

“κλύθι μου Αθηνά και δος ειρήνην.”

“βαίν’ επί πάνθειον τελετήν Λητώ.”

“ελθέ μάκαιρα θεά Αφροδίτη.”

Είναι μερικές ενδεικτικές περιπτώσεις από αρχαίους Ύμνους.

Αλλά και στην νεώτερη θρησκεία η πρακτική της προσταγής του θεού δεν διαφοροποιείται, παρά το ότι μοιάζει με υπερπαρακλητική ικεσία.

“δός ημίν, άφες ημίν, παράσχου, ελέησον, σώσον....”

Και όλ’ αυτά υπό την σκέπη ενός συμβολικού σήμερα Τρούλλου, που απλώς σημασιολογικά έχει πιά, το σχήμα, την ιδέα, και την μεταφορά, ενός κυκλικού, ανεξάρτητου κάποτε ιερού οικοδομήματος, ως αληθινής κατοικίας θεού.

Πρόσθετη επιβεβαίωση ένας Χάλκινος Τρούλλος, ο οποίος, σε πολλές περιπτώσεις, επιζητεί ακόμη και παρατηρείται στην σύγχρονη ναοδομία.

Πρόσθετη επιβεβαίωση το διαχρονικό και υπέροχο **Ων**, που σε σύγχρονης αντίληψης και πρακτικής μορφή και παρ-**ουσία** δεσπόζει στο εσωτερικό του χάλκινου, ή όχι τρούλλου, ως εικόνα, φάσμα, μίμηση είκελον και είδωλον του Υπέρτατου Θεού.

Στην έρευνα του προκείμενου μνημείου, το οποίο προτείνεται ως ένας πανάρχαιος αντιηλεκτρομαγνητικός Κλωβός, το μεγάλο και βασανιστικό ερώτημα βέβαια είναι, **τί** και **πώς** ακριβώς, η έστω περίπτωση, αποκόμιζε κάποιος από μια τέτοια αληθινά υπεράνθρωπη Κατάβαση και εμπειρία.

Αυτό όμως ακόμη παραμένει αναμφίβολα, ένα υποκειμενικό συμπέρασμα.....

Αναμφισβήτητα υπάρχει κενό. Αναμφισβήτητα μεσολαβεί Χαμένη Γνώση.

Κάποιο στάχυ στίχων του λυρικού Πίνδαρου, διαχέει έναν μώβ ρωμαντισμό αντιμετώπισης του επέκεινα, έτσι όπως η ζοφερή εμπειρία μεταστρεφόταν σε αληθινή Αποκάλυψη, στον κάθε μνημένο.....

*“Ολβιος όστις ιδών
κείν’ εις υπό χθόν’ οίδε μεν βίου τελευτάν
οίδεν δε διόσδοτον αρχάν.”*

τρισευτυχισμένος εκείνος
που είδε τα μυστήρια κάτω από τη γη.....

Αυτό ακριβώς το φθεγγόμενο, είναι αληθινά ανέλπιστο. Γίνεται απορίας άξιο, πως διέφυγε την απάλειψη, και την αποσιώπηση από τους επιγενόμενους καταστροφείς. Ουσιαστικά πρόκειται για ένα είδος σωζόμενου αρχαιολογικού Θησαυρού.

Στο φιλολογικό μουσείο, αποτελεί, ένα αληθινό άγαλμα.

(άγαλμα. πάν δι’ ού τις άγάλλεται.)

Ως αίτιο λοιπόν, αυτό το απόσπασμα του Πινδαρου, οδήγησε στην ακόλουθη υπόθεση :

“ Η **Κ α τ ά β α σ η σ** ’ εκείνο το θρυλικό Άδυτο, του οποίου τα μέτρα, το σχήμα και η μορφή είχαν κοσμικά πρότυπα, παρουσίαζε μια χαμένη, αλλά αληθινά εκπληκτική αρμονία.

Η κατάκλιση μέσα σ’ έναν ελάχιστο κυκλικό χώρο, και ακριβέστερα σ’ ένα **επίπεδο**, που παρείχε την δυνατότητα καταδύσεως - αναδύσεως στην Οπή, αναγνωρίζεται ως η Επανάληψη του

Μεγάκοσμου, ελαχιστοποιημένη στον Μικρόκοσμο.

Αναγνωρίζεται ως μία Αντίληψη, Πράξη, και Μυητική Εφαρμογή στο Τροφώνειο, η οποία ως πιθανή Αρχή, προτάθηκε από τους αστροφυσικούς επιστήμονες, μόλις το 2000.

Τελευταίες εκτιμήσεις πρεσβεύουν, - αφού χώρος κενός, δεν γίνεται να υπάρχει, - όχι ένα Σύμπαν συνεχώς διαστελλόμενο, με σχήμα ακαθόριστο, αλλά ένα Σύμπαν Επίπεδο.

Ένα Σύμπαν επίπεδο, όπου μόλις το 4% (!) της ατομικής ύλης, από την οποία. «είναι φτιαγμένος ο Ήλιος, οι πλανήτες, και εμείς,» υποχρεώνεται σύμφωνα με την Βαρύτητα, σε περιοδική Κατάδυση και Ανάδυση.

Προφανώς είναι η ίδια κίνηση, την οποία ο Αριστοτέλης αποκαλεί **ά ν α π ν ο ή ν**, που πραγματώνεται μέσα στον Αιθέρα.

Η **εν μικρώ κατοικήσις – κατάκλισις** στο άδυτο του Τροφώνιου, μέσα στον Μικρόκοσμο χώρο, που άρχιζε από το κεφάλι και τελείωνε στην άκρη των ποδιών - αφού η διάμετρος ήταν μόλις τέσσερις πήχεις – γινόταν έτσι μια μικρογραφία **Ε π α ν ά λ η ψ η σ τ ο υ Ό λ ο υ**.

Εκείνος που βρισκόταν στον ελάχιστο χώρο **ε ν α ρ μ ο ν ι ζ ό τ α ν** ως υπο-πολλαπλάσιο τμήμα, με τις αληθινές διαστάσεις του Σύμπαντος, σε όποιες τιμές και μεγέθη εκτείνονται αυτές.

Τά πάντα έν, καί έξ ενός πάντα, είχε ήδη διατυπώσει ο Ηράκλειτος, και **τά πάντα έκ μονάδος, προέρχεται και είς μονάδα καταλήγει**, οι Πυθαγορικοί, πριν ο Αριστοτέλης βελτιώσει ακόμη ευστοχώτερα την άποψη, **έστι δ’έν πάσι αρχή μία και ουσία**.

Ρήσεις η οποίες συμφωνούν ότι με την άπειρη αναπαραγωγή του μικρού οικοδομήματος, του **σύν τέχνη και αρμονία προς το ακριβέστατον**

ώκοδομημένον, προσυπάρχει εν Δυνάμει η Συμπαντική Αναπαραγωγή.

Περισσότερο εκπληκτικό είναι το Φαινόμενο της λειτουργικής συνόδου των τεσσάρων Πρώτων Αιτίων, στους τέσσερις πήχεις της διαμέτρου, κατά τον χρόνο Μύησης, σ’ αυτό το υπερκόσμιο Ιερό.

Το Υλικόν, το Ποιητικόν, το Εδικόν, και το Τελικόν Αίτιον, συμμόρφωναν την Τέλεια Λειτουργία.”

(απόσπ. από το Βιβλίο: ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ,
Το άντρον του Τροφώνιου,σελ..310-11 Εκδ.'ΕΥΑΝΔΡΟΣ')

Έχει ήδη προταθεί , ότι ο Χρόνος στο Άδυτο του Τροφώνιου, υπάκουε σε διαφορετικούς ρυθμούς ροής.

Κατά την διάρκεια της παραμονής μέσα στο Άδυτο, επιτυγχανόταν

Επιβράδυνση, αλλά και Επιτάχυνση Χρόνου.

Επιβράδυνση και Επιτάχυνση, προκαλούμενη από τον μύστη.....

Μια Επιμυκηνόμενη Μακαριότητα επακαλουθούσε....

Έτσι αναγόταν κάποιος σύμφωνα με τον Πίνδαρο σε Όλβιο, αλλά και Φωτισμένο....

Τόσο Φωτισμένο, ώστε το Αίμα του να γίνεται Γαλάζιο.....

“έξ ανθρώπων δι’ ἀρετῆς ὑπερβολὴν γίνονται θεοί.”

Αριστοτέλης

Μ’ αυτήν την προ’υπόθεση λοιπόν, και σύμφωνα με την αναπάντεχη μαρτυρία του Κύκνου της Θήβας, γίνεται κατανοητός ο τρόπος με τον οποίο δύο σύγχρονοι θεοποιηθέντες, φέρεται ότι πέτυχαν τελικά αυτήν την θεοποίηση.

τρισευτυχισμένος εκείνος
που είδε τα μυστήρια κάτω από τη γή,
γνώρισε το Τέλος του Βίου
γνώρισε την Αρχή της Ζωής

Ο Βούδδας, και ο Χριστός, καταμαρτυρείται ότι έφτασαν στην Αρχή της Δημιουργίας, ενώ μίαν ίδια Αρχή προσπαθούν να γνωρίσουν κατασκευαστικά σήμερα, οι Πυρηνικοί επιστήμονες.....

Ίσως μια αναπαραγωγή και του αδύτου, αλλά και της λειτουργίας του, να έδιναν απαντήσεις, περισσότερο αξιόπιστες, απ’ ότι το πρόγραμμα CERN.

Ο συμπαγής πυριτόλιθος υπάρχει. Τα μέτρα είναι γνωστά.

Οι προσανατολισμοί διαιώνίζονται ευδιάκριτοι.

Όπως τότε έτσι και τώρα θα ήταν δυνατόν να κατασκευασθεί ένας αντι-ηλεκτρομαγνητικός Κλωβός, ο οποίος ουσιαστικά παρέχει προστασία από όποιοιδήποτε κοσμικό ιονισμό, προερχόμενον, είτε από το αχανές Διάστημα, είτε ως αυτεπαγωγικός, ο οποίος ασφαλέστατα,

γειώνεται στο Κέντρο της Γης.

Ηθικόν Δίδαγμα

Το Υπόμνημα :” ΕΝΑΣ ΑΝΤΙΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΟΣ ΚΛΩΒΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ,” είναι πολύ εύκολο, και να παραβλεφθεί, και να παραγκωνισθεί. Μιά τέτοια Πράξη δεν χρειάζεται ιδιαίτερο θάρρος.

Θάρρος και μάλιστα ενσυνείδητης, και ευσυνείδητης, Επιστημονικής Συνέπειας, θα είναι η διερεύνηση του Θέματος, που αν μη τι άλλο, αποτελεί Πάτρια Πρόκληση.

Πάτρια Πρόκληση, σε κάθε Φυσικό Επιστήμονα.

Το εν λόγω μνημείο δεν ήταν Φανταστικό.

Λειτουργήσε έως το τέλος του αρχαίου Κόσμου, και μάλιστα, σύμφωνα με τον Πλούταρχο,⁹ ήταν το μοναδικό που λειτουργούσε όταν όλα τα άλλα χρηστήρια στην Ελλάδα, είχαν σιγήσει. Παρείχε έργο αξιόπιστο.

Τέτοιοι Χώροι, ονομάζονται από τον Θαλή, και τον Αριστοτέλη ως,

”πλήρεις θεού και θειότητος.” Εκτός κι αν εκείνοι ήσαν τω όντι αφελείς.

Εκτός κι αν εμείς τους παραβλέψουμε, και τους παρακάμψουμε ως αληθινά αφελείς...

*****

1 “Τέσσερις εξισώσεις καθορίζουν το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο σ’ ένα χώρο.”

Είναι άραγε απλώς τυχαίο και συμπτωματικό, ότι το δάπεδο του χρηστηρίου, ο ελάχιστος χώρος δράσης και μύησης, σαφώς περιγράφεται ότι έχει διάμετρο τεσσάρων πήχεων, και μάλιστα,

“πρός τό ακριβέστατον οίκοδομημένον.”

2 περ. ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ τ.255,72 κε

3 Δύο γραπτές μαρτυρίες για μεταλλικό περίφραγμα, που περιβάλλει κυκλικά το αρχαίο άδυτο, αναφέρονται από τον Πausανία, και τον Φιλόστρατο.

Πόση βαρύτητα είχε άραγε μια απλή περίφραξη, ώστε να αποτελεί φαινόμενο, ιδιαίτερης μνείας και αναφοράς ;

Αν το κύριο έργο του μνημείου δεν είχε εξάρτηση και παραγωγή, από την χάλκινη περιφραξη, τότε γιατί αυτή η τόσο τονισμένη λεπτομέρεια ;

4 Πaus.IX,39,9.εκδ.Πάπυρος

5 Φιλόστρ.΄Απολ.Τυαν.XIX,20

6 Αρχαιολ.Ανάλ.Αθην.1968,τομ.2,σελ.228

7 Πλουτ.Ηθ.590 C κ.ε.

8 Ναι το μαντείο,ή έστω αυτό που έγινε αργότερα γνωστό ως μαντείο στα ιστορικά χρόνια, λειτουργεί από την τρίτη τουλάχιστον χιλιετία.

Εκτός αν κάποιος μπορεί να υποστηρίξει με λογικά επιχειρήματα, ότι ο εν λόγω Τόπος, ο Χώρος των πηγών του ποταμού και η τριγύρω περιοχή, εκείνο το διάστημα,, ήταν ακατοίκητα.

Θα ήταν μάλιστα δυνατόν να υποστηριχτεί ότι το τοπικό Ιερό,είναι παλαιότερο του αντίστοιχου πολύ γνωστού,των Δελφών, αφού στον Ομ.Υμν.Απόλλωνος, εξακριβώνεται ότι, πριν από την πετρήεσσα Πυθώ, ο Απόλλωνας,ενδιαφέρθηκε να ιδρύσει το περίφημο επώνυμο Ιερό του,στον χώρο της Λειβαδιάς.

Εκεί όμως, ήδη λειτουργούσε μαντείο και Ασκληπιείο,υπό την κυριότητα και προστασία των Φλεγυών. Ενός καθαρού Μυνιακού φύλλου.

9 “ Περὶ των ἐκλελοιπότην χρηστηρίων .” 409 E.

Στάθης Βαλλάς

vallas.stathis@gmail.com

st.vallas@gmail.com

210-4519728